

Po pošli prejeman:

za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta , 13 „ — „
četrt , 6 „ 50 „
mesec , 2 „ 20 „

V upravljanju prejeman:

za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta , 10 „ — „
četrt , 5 „ — „
mesec , 1 „ 70 „

Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

SLOVENECEC

Političen list za slovenski narod.

Naročnine in inserate
sprejema upravnništvo v
Katal. Tiskarni, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Rekopisi se ne vračajo,
nefrankovana pisma ne
vzprejemajo.

Uredništvo je v Seme-
niskih ulicah št. 2, I., 17

Izhajava vsak dan, izven
nedelje in praznike, ob
pol 6. uri popoldne.

Štev. 2.

V Ljubljani, v petek 3. januarja 1902.

Letnik XXX.

Naša zavarovalnica.

Trda se godi našem zadrugiškemu gibanju. Odkar se je pričelo graditi mej nami poslovne zadrugi organizacije, je zbežal nad našimi podjetji kapitalizem in njegov ponižni sluga liberalni časnikar. In upriporila se je taka gonja proti našem naporu, kakoršne še kranjska dežela ni videla, odkar se je poleg verški boj v sedemnajstem stoletju. In morda se tudi takrat ni divjalo tako silno na celi črti, kakor se buri danes proti nam. Najprej posojilnice, potem kmetijske zadruge, Gospodarska zveza — o konsumnih niti ne govorim — sedaj pa zavarovalnica.

Radi verujemo, da so gotovim ljudem na poti naši gospodarski zavodi. Tudi proti temu ne bi nič imeli, ako bi se naši politični nasprotniki z nami v poštenu konkurenci kosali; odtod nam ne preti nevarnost. Najgorje pa je to, da nas hočejo ugonobiti z — obrekovanjem. Našim čitateljem je dobro znano, kako so napovedali nasprotniki pogin našim gospodarskim društvom, češ, vsa organizacija pojde na boben. In vendar! Odkar je zadnji čas popihal neki lahni vetrič gori od Dunaja, so klevetniki malone popolnoma utihnili. Le kak posamen strel se še pojavi, ali ta ima znak, kakor da se je neukemu rekrutu puška sama sprožila. Tem bolj pa se je zagnala sovražna vibra zadnji čas na našo »Vzajemno zavarovalnico«.

Kaj je pač vzrok tej besnosti?

Odgovorimo na kratko: zavist. Ko je jela naša mlada zavarovalnica širiti svoje delovanje po deželi, se je pač primerilo — in to se bo tudi še v bodoče — da je ta ali oni posestnik v svoji zdravi pameti spoznal, da je zanj bolje, če podpira domačo z avo d, kakor bi trosil denar tujim, pogosto židovskim bankam. Kar je spoznal, je tudi izvršil. Pristopil je k »Vzajemni zavarovalnici«, odstopil pa od tiste, kjer je bil doslej zavarovan. Ker se je to prigodilo v mnogih slučajih, so se jeli razni agenti praskati za ušesi, češ, kaj bode to, ako pojde stvar po tem tiru dalje leto za letom? Zgubili bomo polagoma vse svoje zavarovance in pri tem — kajpada — se bodo

prikrajšali naši dohodki. Kaj torej storiti? Zavoda, ki je z dovoljenjem gosposke pravilno ustanovljen, ni tako lahko odpraviti; le ena pot je torej, po kateri se mu more škodovati, in to so hitro našli. Začetkom bolj po tiho, a čim dalje se je širil naš zavod, tem bolj je vršalo v »Narodu« in »Rodoljubu«.

Nam se je zdelo to popolnoma naravno in čudom bi se morali čuditi, ako bi nas ne bili oblajali liberalni poštenjaki. Zato se tudi nismo kar nič menili za napade, katere je v podobi pikantnih novic prodajal po liberalnem zelniku ta ali oni agent. Ni čuda! Saj sploh od začetka nismo računali na to, da bi liberalci pri nas zavarovali svoje imetje. Mi smo bili in smo še danes na stališču: Svoji k svojim! In to nas doslej še ni varalo.

Ali prišlo je še drugače? Na Dunaju je ugasnila zavarovalna družba, ki je bila znana tudi pri nas pod imenom »Unio catholica«. Kaj jo je pokopalo, o tem je težko govoriti; težko, pravim, a tudi brezkoristno. Poginila je bržčas na nedostatku zvestih, zanesljivih uradnikov, vsaj tako smo čuli lansko leto. No, kar se je zgodilo, tega ni moč več popraviti. Ali naravnost de m o n a k a zloba je, ako o tej priliki naš preljubi »Narod« visoko zavije svoje oči in kliče svojim bravcem: Prav tako se bo zgrudila »Vzajemna zavarovalnica«, ko ji vlada pošlje revizijo. Ta logika nam ne gre v glavo. Kaj bi rekli naši liberalni žurnalisti, ako bi mi tako-le sklepali: Prijatelj, ti si danes pijan in to pijanost v vseh posledicah že naprej na tebi opazujemo; zato se bomo pa mi tudi jutri vpijanili.

Ali se ne čudite tej čudni logiki? Bodimo še nekoliko konkretni. Tatu peljejo, — pa ne na ljubljansko policijo, a peljejo ga mimo nas. Moj liberalni tovariš pa iz tega sklepa, da bodo jutri prav tako gnali tudi mene — klerikalca — toda na ljubljansko policijo. Prijatelji! Kakšna je ta logika? »Unio catholica« je propadla in zato mora propasti naša domača zavarovalnica. Ali ste že slišali kaj bolj smešnega? Istotako se je pokazal poslanec Hribar v deželni zboru vrednega somišljenika Malovrhovega, ko je denuncijatorično brez dokazov sum-

ničil »Vzajemno zavarovalnico«. Res, prav dobro ga je označil poslanec Jaklič, ko mu je zaklical: Agent! Agent se povsod spozna!

Toda bodimo zopet resnobni. Da je naša zavarovalnica hčerka ali sestra bivše »Unio catholica«, no, potem bi se dalo sklepati, da bodete druga drugo potegnili v prepad. Toda kjer ni nobenega stika, nobene zveze med dvema društvoma, ondi pač ne kaže »pametnemu« človeku sklepati tako, kakor smo prej označili. V resnici mej našo domačo zavarovalnico in med »Unio catholica« ni bilo nikdar nobene zveze, da si nam jo ponujali. Dovolj razlogov govori za vpešen razvoj našega domačega zavoda. In ker liberalci vedo, da smo dobili v prvem hipu zaupanje ljudstva tudi na tem polju, zato nas blatijo, smešijo, zaničujejo, obrekujejo.

Uverjeni smo, da se bode prihodnje dni izlilo toliko gnoja na našo zavarovalnico, da si bomo komaj sproti nosove mašili. To pa radi tega, ker bi razni agentje radi tudi pododovali kaj zavarovancev po pokojni »Uniji«. Zato bodo, ker dobro vedo, da nas naša duhovščina na celi črti podpira, na vso sapo klicali: Ne, ne v »Vzajemno zavarovalnico«, tam ni varnosti. Ali kakor vselej, tako se bodo motili tudi sedaj. Čim bolj bodo vpili liberalci, pa makar da stavijo še deset interpelacij v dež. zboru, tem bolj bodo vedeli naši somišljeniki, da tu velja nemški pregovor: »Man merkt die Absicht...«

O, če liberalci mislijo, da je zadrugiška ideja tako plitva, da jo more zamoriti krik zbesnelih žurnalistov v »Narodu« in njihovih abotnih diletantov v »Rodoljubu«, potem naj se primejo za glave in naj si jih dadé preiskati. Naša organizacija pojde preko liberalnega krika v boj za svoje zavode in si jih ne bo dala odtrgati, zlasti pa ne s tako abotnimi klevetami, kakoršne širijo naši liberalci.

Opozarjamo pa zopet in zopet svoje somišljenike, naj se ne daje slepiti raznim spletkam liberalnih agentov, marveč naj kakor doslej priporočajo domačo zavarovalnico, kakor si bode tudi

zavod sam prizadeval — to stoji trdno mej nami — da si ohrani zaupanje vseh poštenih Slovencev.

Tovariši, nič hati! Pogumno naprej! Svoji k svojim!

Zadružnik.

Sestanek krščansko-mislečega učiteljstva.

(Dalje.)

Imenom slov. katol. akad. društva »Danica« oglašil se je k besedi jurist gosp. Pogačnik. Naša pot, dejal je govornik, ne gre za kometi. Zvezde stalnice so naše vodnice in najsvetlejša mej njimi je ideja katoliška, in prva za njo ideja narodna. Naš narod je veren in kot tak se bo ohranil. Garantirano je, da cerkve vrata peklena ne bodo premagala, ni pa garantirano, da sovražniki ne bi premagali našega naroda. Zato moramo skrbeti, da narod ostane nerazrušno zvezan s katol. cerkvijo, in kot versko-katoliški se bo ohranil tudi narod slovenski. Pot trnjeva je za to zvezdo vodnico. Slovenske učiteljice so pokazale na tej poti večinoma več poguma nego možje. Može si često niso upali, ampak slabotna ženska je bila, ki je s križem v roki šla med narod. Veseli nas najbolj, da se nežni spol tako krepko oprijemlje krščanske ideje. Nato nazdravi slovenskim učiteljicam, naj naraščajo vrste krščansko-mislečih učiteljic in vzgojé naj narodu mladino, ki bo zvesta njihovim načelom!

V imenu duhovščine napije krščansko-mislečemu učiteljstvu dež. poslanec in dekan Arko. Tudi duhovnik je učitelj v cerkvi, v šoli, v pisarni, med ljudstvom, zato ve, kako trudapolno je učiteljevo delovanje, in zato čišta učiteljstvo. V imenu duhovščine, ki je najboljši prijatelj poštenega učiteljstva, želi učiteljskemu naporu najboljsega uspeha.

Gdč. Štupca govori v imenu slovenskih krščansko-mislečih učiteljic in zagotavlja, da bodo slovenske učiteljice, čimhujši bodo napadi, tem vstrajnejše sledile zvezdam stalnicam. Čim ljutejši bodo viharji, tem stalnejše bodo. Pravijo, da je slabost znak ženskega spola, a v nečem imajo ženske

LISTEK.

Prvikrat z očetom k zornici.

Srbski spisal Lazar U. Lazarević. — Poslovenil Darinko.

(Dalje.)

Proka je odšel, a on se je kesal, ker je zapodil najboljšega delavca radi take malenkosti.

Nikdar se ni šalil; ni z nami otroci, ni z materjo, ni s kom drugim. Čudno je živel z mojo materjo. Ne morem reči, da jo je on, ne dal Bog, kakor se dobe ljudje, hotel udariti ali kaj takega, ampak obnašal se je vedno proti njej hladno, surovo, slabše nego tujec; tak je bil on! A ona sirota je bila dobra, brate, kakor svetnica. Ko se je on kaj obregnil, malo da ni vriskala od joka, pa še je morala zakrivati solze pred nami in pred njim. Nikdar in nikamor ni šel z njo, niti spomniti ga ni smela, da jo povede kam. Ni trpel, da bi se ona mešala v trgovino ali sploh v njegove posle. Nekoč je rekla ona:

»Mitre, zakaj ne daš rakije Stanoju? Kmalu bode nova, pa kam češ z njo?«

A takoj se je on razkoračil nad njo: Si-li mar lačna, ali ti česar primanjkuje? Denar imaš v svojih rokah; ako ti ga primanjkuje, pa povej! A ne vtikaj se v moj posel!

Mati pobesi glavo in umolkne.

Tudi z ljudmi je govoril malo. V kavarni je imel svoje društvo, in le v njem je izpregovoril tu in tam po katero. Kuma Ilijo je spoštoval, kakor je moralo biti; in to je bil edini človek, ki mu je smel reči, kar je hotel, in katerega se je moj oče bal v resnici.

Nas otroke kakor tudi mater je imel rad, o tem ni dvoma, ali držal nas je prestrogo. Jaz se še nikakor ne morem spomniti kakega znaka nežnosti od njega. Pokrival nas je sicer ponoči, kadar smo se odkrili, in ni nam dopustil, da se vesimo po vodnjaku in plezamo na murvo — ali kaj je to? To store tudi drugi očetje, ali kupujejo otrokom tudi sladčice, zlatega papirja in prožne žoge iz gumilastike, ki skače do vrha jablane!

V cerkev je šel le na Jurjevo, v kavarno vsak večer. Mi večerjamo, on spravi čibuk pod levo pazduho, zapne tobačnico

za pas, pa hajdi! Prišel je domu po leti ob devetih, po zimi tudi bolj rano, a mnogokrat je prešla tudi polnoč, a njega ni bilo še. To je skrbelo mojo ubogo mater in sestro. Jaz nisem takrat še vedel, kaj je to ponočevanje in zapravljanje. — Nikoli nista onedve zaspali prej, nego je prišel on, pa makar se zgodilo to ob zori. Sedeli sta v posteljah — niti luči niste smeli prižgati. Srdil se je, ako je videl, da gori luč. Slišal sem nekoč, ko je prišel on domu pozno, kako je godrnjal:

»Čemu ta luč v tem času?«

»Da se vidiš sleči, Mitre,« reče moja mati.

»Misliš li, da ne znam užgati luči, ali sem morda pijan, da je ne znam najti?«

»Ne radi tega, Mitre,« zagovarja se moja mati, »ampak kakor sem rekla, le...«

»A kaj si rekla? Brž ko ne, da bi sosed mislil, da imam mrliča v hiši!«

Kak mrlič? Morda mislite, da misli on resno tako? Kaj njega briga sosedstvo. Ampak on noče, da bi mati vodila račun o njegovem prihodu in odhodu; pa od jeze ne zna kaj bi počel. Hotel bi, da bi mati spala, tudi ko se ji ne spi, le da bi mogel

pohajkovati brez skrbi. Reklo je to tudi njega, videlo se je.

Pil je zelo malo in še to le vino. Žganje je izpljujal tudi takrat, ko ga je pokupil kot kupovino, ter napravil kisel obraz. Niti za kavo ni maral Bog zna kako... Pa kaj je delal vso noč po gostilnah? vprašate.

Neveča, to je ravno! Da je pil, ne bi nam provzročil ni polovico bridkosti, ali... no videli bodete!

To je odrgalo moji materi pol življenja. Mnogokrat je plakala, da se Bogu smili. A pritoževala se ni nikomur.

Nekoč pride on jako pozno domu... Nič!... družega dne — nič... Kar, brate, opazi mati, da on nima ure! Prestraši se žena in ga vpraša:

»A kje imaš uro, Mitre?«

On se namrši, gleda v stran in reče:

»Poslal sem jo v Belgrad v popravo.«

»Saj je vendar šla dobro, Mitre.«

»Saj nisem slep, ne lud; morda vendar znam, kdaj gre ura prav, kdaj ne!«

Kaj mu hoče moja mati? Umolkne. Toži potem moji sestri: »Gorje meni! Zapravil bode vse, kar imamo, a na starost bodem morala prati tuje srajce!« (Dalje prih.)

ni duha ni sluha o njem. Pol. funkcionar je dal ženi vse slike nepoznatih umrlih od novembra sem. In glej: na jedni sliki je spoznala svojega moža in malo da ni padla v nezavest.

Na Reko je došel angleški parobrod »Anglo Canadian«, da ukrcava konje za Južno Afriko.

Ustanovni shod hrvatske agrarne banke. V ponedeljek dopolne se je vršil v dvorani nadškofijskega semenišča v Zagrebu ustanovni shod hrvatske poljedelske banke. S tem je izvršen važen sklep, ki ga je storil prvi hrv. katol. shod. Na skupščino je došlo okoli 80 akcijonarjev. Od akcijonarjev so podpisali mej drugim zagrebški stolni kapitelj ter škof Strossmayer po 100.000 K, nadškof Posilović pa 50.000 K. Shod je otvoril kanonik Pliverić, predsednikom je bil pa izvoljen dr. Amruš. Vsprejet je bil bančni statut, kakor ga je bil izdelal bivši sekcijski načelnik Derencin. V ravnateljstvo so bili izvoljeni: dr. Antolković, dr. Amruš, dr. Bauer, dr. Badaj, dr. Banjavčić, dr. Derencin, župnik pl. Hadrović, don Ivanišević, urednik »Kat. Lista« Korenić, dalje kanonika Pliverić in Rubetić, naslovni škof dr. Voršak, dr. Neuman, Vojaković in dr. — Odbor se konstituira v seji dne 4. t. m.

Prvi slovenski sv. misijon v Egiptu se je izvršil povoljno. V Kahiri je bil od 8. do 15. dec., v Aleksandriji pa od 15. do 22. dec. Vdeležba je bila z ozirom na razmere jako dobra, posebno še v Aleksandriji; seveda ni miroval sovražnik vsega dobrega, pa zmagani je bil. Dosti je bilo dela v izpovednici in obilna je bila udeležba pri skupnem sv. obhajilu v nedeljo. V Aleksandriji so pred vsakim govorom in po njem Slovenke pele slov. misijonsko pesem, ki je bila gotovo prva slov. pesem v cerkvi sv. Katarine. Zapele so prav lepo, ker so se izvežbale pri č. nemških redovnicah, v cerkvi jih je spremljala č. sestra Cecilija na harmoniju. Po skupnem sv. obhajilu so jako navdušeno zapele slovensko zahvalno pesem. Bog daj trajnega sadu! V istih dveh tednih, kakor Slovenci, so imeli tudi Nemci sv. misijon, vodil ga je nemški kurat P. Remigij Ruez.

Uhoj. V Šmartnu v Rožni dolini je krojač Apotekar udaril baje iz ljubosumnosti lovca Pohole tako močno s polenom po glavi, da je obležal nekje v hosti in so ga našli jutraj mrtvega. Njegov pes stražil ga je celo noč.

Društva.

(Katoliško mladeniško društvo v Ljubljani) priredi s sodelovanjem pevskega zbora katoliškega društva rokodelskih pomočnikov v nedeljo, dne 5. januarja 1903 ob 6 uri zvečer v Rokodelskem domu, Komenskega ulice št. 12, svojo božičnico po tem-le vspredu: 1. Petje pevskega zbora katoliškega društva rokodelskih pomočnikov. a) Božičnica, zbor Iv. Pogačnik. b) Posvetilo (novoletna pesem), zbor Al. Sachs. c) Tičica gozdna, čveterospev J. Mayer. d) Pastir, zbor s tenor in bariton-solo F. Juvanec. 2. Govor. 3. Roparji pri kapelici Matere božje. Igrokaz v 3 dejanjih. 4. Prosta zabava. — Vstopnina: sedeži od I.—IV. vrste 40 kr., od V.—VII. vrste 30 kr., od VIII.—X. vrste 20 kr., stojišče 10 kr. — Prostovoljni darovi se hvaležno sprejemajo.

(Pevsko društvo »Zora« v Žireh) priredi veselico dne 6. januarja t. l. v prostorih gdč. Kati Kopče s sledečim vspredu: 1. Govor. 2. P. Hugol. Sattner: »Na planine«, moški zbor. 3. saloigra: »Kateri bo?« v dveh dejanjih. 4. Hubad: »Skrjanček poje«, mešani zbor. 5. »Nos«, šalo-

spev, moški zbor. 6. »Miška«, narodna, mešani zbor. 7. Tombola. Prosta zabava. — Začetek ob 1/8. uri zvečer. — Vstopnina: Sedež 80 h, stojišče 30 h. O d b o r.

Telefonska in brzojavna poročila.

Gorica, 3. jan. V včerajšnji seji deželnega zbora goriškega so bili voljeni v dež. odbor poslanci Berbuč, Gregorčič, Marani in Verzegnassi; namestniki so: Jakončič, Klančič, Valentini in Venuti. Torej ni v deželnem odboru nobenega slovenskega liberalca. Prihodnja seja je v soboto.

Praga, 3. jan. Med zastopniki čeških strank v dež. zboru so se vršile že dvakrat obravnave o ustanovitvi skupnega državnopravnega kluba. Sklenilo se je naročiti enemu članu, da izvrši pravila in se tudi dogovori s češkimi veleposesniki.

Praga, 3. jan. Vsenemška zveza je sklenila, da Wolfa, ako bode zopet izvoljen, ne sprejme v klub.

Zofija, 3. jan. Ministerska kriza še vedno ni rešena. Karawelovo ministertvo, ki še vodi vladne posle, zahteva solidarno razpust sobranja. Knez se še ni odločil.

Zofija, 3. jan. »Svjet« javlja, da so roparji oprostili ameriško misionarko Stone.

Umrli so:

1. januarja. Ana Klemenc, posestnica žena, 44 let, Krakovski nasip 14, vnetje prsne mrene. — Franc Slanove, mestni ubogi, 83 let, Karlovska cesta 7, ostarelost. — Jožef Vozel, dninar 54 let, Radeckega cesta 11, fractura vertebra. — Ana Maroit, učiteljica, 21, leta, Karlovska cesta 6, miliar tuberculose. V bolnišnici: 31. decembra. Marija Lužar, dninarica, 58 let, jetika.

Zitne cene

dne 2. januarja 1902.

(Termin.)

Na dunajski borzi:

Za 50 kilogramov.

Pšenica za pomlad K 9-23 do 9-24
Rž za pomlad 7-75 7-76
Koruza za maj-junij 5-77 5-88
Oves za pomlad 7-81 7-82

Na budimpeštanski borzi:

Pšenica za april K 9-01 do 9-02
" oktober 8-08 8-09
Rž za april 7-48 7-49
Oves za april 7-51 7-52
Koruza za maj 5-48 5-49

(Efektiv.)

Dunajski trg.

Pšenica banaška K 8-80 do 9-55
" južne zel. 8-95 9-40
Rž 7-55 7-75
Ječmen 7-20 8-60
" ob Tisi 6-75 7-75
Koruza ogerska, stara 5-65 5-75
" nova 5-40 5-60
Činkvant 6-60 7-00
" stara 6-22 6-60
" nova 7-60 8-80
Oves srednji 7-75 10-75
Fižol 7-75 10-75

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306 2 m. srednji zračni tlak 736.0 mm

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celsiusu	Vetravi	Noba	Puhavina v urah
2. 9. zveč.	729.5	5.0	sr. sever	oblač.	
3. 7. zjutr.	728.5	2.1	sr. svzh.	oblač.	00
2. popol.	729.1	6.8	sl. jug	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 2.1° normale: -2.7°

Hiša je na prodaj
v Kolodvorskih ulicah
št. 14 iz proste roke po primerni ceni.

Več se izve ravno tam pri lastnici hiše.

Dunajska borza.

Dne 2. januarja.		Dne 2. januarja.		Dne 2. januarja.	
Štupni državni dolg v notah	99-10	20 mark	23-44	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	105-75
Štupni državni dolg v srebru	99-05	20 frankov (napoleonov)	19-03	Zastavna pisma av. osr. sem.-kred. banke 4%	94-60
Avstrijska zlata renta 4%	118-70	Italijanski bankovci	93-75	Prijoritete obveznice državne železnice	436-50
Avstrijska kronna renta 4%	95-95	C. kr. cekini	11-30	" južne železnice 3%	318-
Ogerska zlata renta 4%	118-65			" južne železnice 5%	119-30
Ogerska kronna renta 4%	94-25			" doljenjskih železnic 4%	-
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	1189-			Kreditne srečke, 100 gl.	-
Kreditne delnice, 160 gl.	631-			4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	500-
London vista	239-10			Avstrijske radečege križa srečke, 10 gl.	40-
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj. 117-17 1/2				Ogerkega	24-
				Budimpešt. bazilika-srečke, 5 gl.	17-10
				Rudolfove srečke, 10 gl.	74-

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zube pri žrebanjih, pri izžrebanjih, pri izžrebanjih, pri izžrebanjih, pri izžrebanjih. — Promene za vsako tedenje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
M E R C U R
l. Wallzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojantila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kuratih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocoga obrestovanja pri popolni varnosti.

izdajatelj: Dr. Evgen Lampe. Odgovorni vrednik: Iven Rakovec. Tisk „Katoliške Tiskarne v Ljubljani.“